

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numele singuratică la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Presa maghiară
despre „Protest“.

Ziarele ungurești mai de frunte au publicat „Protestul“ naționalităților aproape toate. Unele s'au și pronunțat asupra lui în modul lor obișnuit. Adevărat că aprecierile, ce le-au făcut aceste ziare privesc nu adevăratul „Protest“, ci numai *proiectul*, ce s'a fost propus comitetului naționalităților. Dar fiindcă acest proiect nu se deosebește de adevăratul protest decât în unele puncte, trebuie să luăm acele aprecieri, ca și când ar fi făcute veritabilului „Protest“.

Durere, presa maghiară nu și-a re-negat tristul seu trecut, nici în chestiunea aceasta. Consecvență ținutei sale revoltătoare de cinice în toate chestiunile privitoare la naționalități, și acum presa ungurească a dovedit o ușurătate păcătoasă. Și ceea-ce e mai trist, pentru Maghiari, e că în această ținută presa lor a fost unanimă și de perfect acord. Nici o singură foie nu s'a găsit, care măcar în aceste momente istorice pentru monarhie, se se fi ocupat mai serios cu această *manifestațiune* a popoarelor nemaghiare. Toate, câte s'au pronunțat, au dovedit o ignoranță și o malicie, care a devenit clișeu. Celelalte — au tăcut. Ele mai cred și acum că chestiunea naționalităților poate fi omorită cu tăcerea.

Cu toate acestea noi ne facem datoria, și ne impunem și de astă-dată s'ia de a face cunoscute opiniile presei maghiare.

Pester Lloyd.

Și organul cel mai oficios al guvernului încă o ia pe coarda hazlie scriind despre „Protestul“ comitetului executiv al naționalităților. Bagatelisează comitetul și ridiculizează cuprinsul „Protestului“ zicând, că earăși întonează „cunoscutul *Carmen lugubre* despre necazul naționalităților din Ungaria“.

„Nu ne gândim — zice „P. L.“ — la o combatere amănunțită a acestei țesături de fariseism, exagerări, neadevăruri conștiente și pretențiuni neîndreptățite. Ne putem cruța această osteneală cu atât mai virtuos, cu cât trebuie să ne gândim de a pute aduce pe domni din comitetul executiv, și cei-ce stau la spatele lor, la o convingere mai bună, de altă parte, laudă Domnului, „*Europa*“ e deja luminată, că ce are Ungaria de a face cu *apă numită* opresiune a naționalităților nemaghiare“.

Cu toate acestea oficiosul jidovesc nu se poate răbda de a încerca să „combată“ totuși această „țesetură“. Și începe îndată cu punctul despre *parlament*.

„Se zice între altele — astfel scrie „P. L.“ — că reprezentanții naționalităților ar fi eschiși din parlamentul urgar. Pe cine vreau se amăgească cu aceasta? Doar toți își *aduc aminte*, că bărbați ca *Partenie Cosma*, *Vincențiu Babeș*, *Mih. Polit* au aparținut ani de-afundul la parlamentul ungar și au reprezentat acolo, ceea-ce au ținut a fi în interesul naționalității lor, cât se poate de fără rezervă. Aceiași alegători, cari au trimis pe acești bărbați de repetate-ori în dietă, au fost în stare a le da și pe mai departe mandat (? Red.) Dacă n'au făcut aceste, dacă au făcut din *pasivitate* un sistem, atunci e *nebulie* a vorbi de brutalitățile rasei domnitoare“.

Aci oficiosul, care nu-și dă seamă de ce s'a făcut sistem din *pasivitate*, ne amintește de Sași, și nu observă, că tocmai Sașii sunt dovadă, că ce plătește parlamentarismul maghiar.

După aceea oficiosul încearcă a combate cele-ce se zic în „Protest“ despre legile politice-bisericești, zicând:

„La tot casul matrialantului cu eșarpe de tricolor e o figură, cu care oamenii de culoarea „protestanților“ nu se vor împrieteni *nici-odată*“.

Despre chestiunile culturale, despre prigonirea institutelor noastre școlare, despre noul atentat de maghiarizare, oficiosul tace.

Încheie zicând, că soartea protestului va fi „ceea-ce merită: va fi aruncat în vre-o coră de maculatură, nu împoartă în care“. — Vom vedea.

Magyar Hirlap.

Ziarul, condus cândva de *Horváth Gyula*, continuă și acum în spiritul lui. Ne tractează de sus, dar' afectează oarecare „bunăvoință“, pe care răposatul politician Sécui, o accentuează adese în vederea afacerilor și întreprinderilor comerciale, ce le avea el în România. Articollul ce-l dă acum aproape întreg, are pretențiunea de a face desvéliri diplomatice, dar' se vede cât de colo, că nu e decât o afectare de politică înaltă. Toată combinația cu Viena și Kálnoky e fără nici o basă.

„Sub titlul *Manifestum*, „M. H.“ dela 14 Ian. n. publică despre „Protest“ un prim-articol. Mai întâiu bagatelisează întreagă cauza, apoi se miră, că de ce nu l'a publicat în *ungurește*, dacă autorii lui cred ceea-ce spun.

„Ne-a fost bătător la ochi — scrie autorul — că manifestul acesta e scris, după cum sîntem informați, nemțește. Ear' declarațiuni de acestea destinate lumii s'au scris până acum într-o limbă, pe care o înțelege lumea întreagă, de pildă: franțuzește. De sigur, că s'ar fi aflat ușor vre-un erou latin, care să fi umplut lumea cu strigătul seu, cum maltratează de moarte, colo în jos, *la bas*, în *București* (? Poate vrea să zică: *Budapesta*! N. trad.) pe frații *creștini* ai latinilor. (Se vede, că autorul articolului e Jidan. R. „Tr.“) La congresul din Bruxella au răsunat nu odată ieremiade de acestea, cari au fost intonate aici, pe pământ unguresc. Așa se vede, că de astă-dată martirii nostri nu la *acest* echou speculează.

Dar' la care? Nu e greu a ghici. Nu speculează tocmai la Germania. Celor-ce răpidesc pe Poloni nu le-ar sedă bine a se entuziasma pentru individualitatea popoarelor, apoi toastul dela Buda al împăratului german nu concordează deplin cu programul Sașilor verzi. Mai există însă și alt loc unde se vorbește nemțește. Cel puțin astăzi mai vorbesc încă nemțește — în *Viena*. „Da liegt der Hund begraben“ — cum ar zice frații nostri Sași. Ne surprinde, că în contrast cu statul maghiar, cât de febril, cu ce iubire și cu ce devotament viu se interesează „manifestul“ de necesitățile „monarhiei“ întregi. Cehii, Polonii, Italienii și Germanii, cari toți lucră la descompunerea „imperiului“: ar pute înveța dela naționalitățile noastre *gut gesinnt* Acestia sînt apoi supuși loiali, — pune-i-ar în rame aurate.

Așadar' earăși dela apus așteaptă răsăritul *soarelui* lor. Earăși călătoresc în loialitate, ca și când au călătorit pe la Viena cu plângerile lor.

Mâne se ține în vechiul *Hermannstadt* (Sibiu) adunarea Sașilor verzi: (A auzit ceva despre intrunirea comitetului central al Sașilor, care s'a ținut Sâmbăta trecută aici. Red. „Trib.“) un punct al ordinei de zi e demonstrarea fidelității către înalta casă domnitoare. (Cum nu le place acest punct! Red.) În Flume pe lângă: *Abbasso Ungheria* (Jos cu Ungaria! Red.) nu uită nici-odată a adăuga pe: *Gott erhalte!* Dacă în Agram rump steagul maghiar nu uită a pune în loc un steag *negru-galbun*. Cu cât e mai negru, cu cât e mai galbun, cu cât e mai lung, cu atât mai bine. Pentru-că ei sînt cei loiali — blăstămații de Maghiari sînt *rebeli*. (Gura păsătorului.... Nota Red.)

„Aici intrevine admonițiunea noastră binevoitoare“ — așa continuă „M. H.“... „Dașmanii nostri iubii, pentru numele Domnului, opriți-vă, pentru-că îndată ne rupeți gâtul. Credeți că înă e tot sub voi scara *neagră-galbina*. Vreți să călcați pe ea, și nu știți, că sînt tocmai doi ani de când au luat-o de sub voi. Credem — pentru vecii vecilor.

(Aci ziarul maghiar face alusiune la ceea-ce a zis mai înainte. „Noi fi privim, ca pe furătorul de mare, care nu știe, că la furtunere au tras scara de sub el. R.)

„De când cu căderea lui Kálnoky — continuă „M. H.“ — noi am simțit numai că respirăm mai ușor. Deși s'a făcut mai mult: noi am renăscut de nou. De când s'a dărmat zidul, ce despărția dinastia de țară; de când în politica maghiară domnitorul a con-

venit cu națiunea; de când Regele este *primul conducător* al aspirațiilor noastre naționale și națiunea aceasta e *razimul cel mai puternic* al Regelui: de atunci s'a surpat locul de sub picioarele agitațiunii naționalităților. Era un timp, când națiunea maghiară sta față în față cu împăratul austriac, și nu era Rege maghiar, de care naționalitățile se se fi temut a se adresa contra noastră la împăratul austriac.

Acum este Rege maghiar, și nu există concurență între împărat și Rege. Ei sînt aliați cavalerăști și nu pot ave intențiuni ascunse unul contra altuia. *Cel-ceiltează pe unul, de sigur trădează și pe celalalt*. (Ca în 1848, 1866. Red.) Cel-ce cântă *Gott erhalte* fără „Hymnus“ (imnul național al Maghiarilor. R.) acela poate cânta chiar și *Wacht am Rhein* (imnul Germanilor din imperiu. R.) Aceasta acum e tot una și înaintea împăratului austriac, și înaintea Regelui maghiar.

Dacă naționalitățile au gravamine: cum să le scutim, dacă nu nouă ni-le spun, cum să le înțelegem, dacă nu ni-le spun în limba noastră, cum să le împlinim dacă nu ne dau prilej! Îndată-ce nu pot specula cu împăratul austriac, pe cine vreau să facă a crede, că dincolo de graniță mai au vre-un sprijin?

Dincolo de granița maghiară? Până nu se va inventa balonul guvernabil, Sașii trebuie să se împace cu gândul, că cu mult mai departe s'au rupt de marea Germania, decât să se poată contopi cu ea! *Românii? regatul național român* — o zicem fără nici o rea pominire — este o provincie semi-sălbatică în comparație cu cultura spirituală, și materială în adevăr înaltă și națională română a Românilor nostri ardeleni.

În adevăr întrâtăta se doare a se elibera de sub „stăpânirea“, sub care s'au putut desvolta în așa măsură? Sărbii din Ungaria și Banevații, apoi Croații de sub coroana Sfântului Stefan nu desprețuiesc în interiorul sufletului lor liber și cult moravurile de sclavi și cultura de chelneri a micelor popoare din Balcani? Este în adevăr atât de asuprită Maghiarul, pe lângă care s'au putut ridica și este în adevăr atât de slabă cultura maghiară, care poate ținea cont de atâtea concurență?

Este o nebulie întreg manifestul acesta. Noi știm bine originea mișcării de naționalitate la noi.

N'an pornit acele din inima popoarelor, ci din capul ministrilor venezi; în decurs de 60 de ani de aici au fost dirijate naționalitățile contra noastră și de 60 ani ele trag cu ochiul într'acolo. Am știut noi, cari față de naționalitățile ungare am propovădit întotdeauna politica păcii și bune înțelegeri, pentru-ce am purtat cu tot focul sufletului nostru o luptă fără de cruțare contelui Gustav Kálnoky? Acest bărbat a fost ultimul exemplar al vechilor politicieni austriaci; cu el a trebuit să se răstoarne politica veche austriacă și dimpreună cu aceasta și razimul extern al naționalităților noastre.

Îndată-ce nu au razim în Viena, pentru ele ca și pentru Maghiari nu este alt loc în lumea mare și trebuie se trăească împreună cu noi dacă sînt în bună înțelegere cu noi sau trebuie se piară, dacă lucră pentru pierirea noastră.

În fine „M. Hirlep“ invită naționalitățile a lua parte la dietă unde dacă intră „sînt tot în aceeași măsură domni, ca și Maghiarii“.

Egyetértés.

Articolul lui Kossuth *Ferencz*, publicat în fruntea numărului dela 14 Ianuarie n. al ziarului *Egyetértés*, ori cât de mare în extensiune, nu are aproape nici o importanță. Se vede și din acest articol al lui Kossuth fiul, cât de departe cade une-ori aschia de lemn.

Întăiu dl Kossuth jun. vrea să ne coa-vingă, că legea despre maghiarizarea numelor e necesară, nu se îndreaptă contra naționalităților, și în sfîrșit, e bună.

Mai mult fi doare pe *signor Kossuth*, că de ce aleg naționalitățile deputați guvernamentali, și nu kossuthiști?

Întăiu și întăiu naționalitățile nu aleg nici un fel de leputați, nici guvernamentali, nici kossuthiști. Dacă în cercurile noastre totuși se aleg guvernamentali, apoi aceia nu s'aleși de noi, ci-s' denușii și impuși de gu-

vern, întăiu cum la alegerile din urmă s'au impus deputați guvernamentali în cercuri maghiare, fost kossuthiști.

Kossuth zice că ei se îngrijesc și s'ar îngriji mai bine de naționalități decât guvernul. Noi nu-i credem.

Din contră, în kossuthiști avem — dacă se poate — și mai puțină încredere, decât în guvernamentali actuali.

Cum înțelege Kossuth chestia naționalităților, ni-o arată, ilustrat, prin următoarea anecdotă, ce o povestește la sfîrșitul articolului seu.

„În timpul luptei pentru libertate (1848—9) un batalion de *Svabi* s'a distins foarte mult; guvernorul după-ce l'a lăudat, l'a întărbat, așa-i că sînt *Svabi*.

„*Betrâni* din batalion au răspuns nemțește: „Da, sîntem *Svabi*, dar' *Svabi*-maghiari“.

„În răspunsul acesta al batalionului de *Svabi*, luptători pentru patrie — zice Kossuth, cu toată serioșitatea lui naivă — e un mare adevăr și o mare înveștătură. Da, ei au fost *Svabi*, dar' *Svabi*-maghiari, cari au trăit și au murit pentru patria maghiară.

„Probez numai și membrii congresului naționalităților, să simtă și să făptuiască și ei așa, și vor vedea apoi cum va simți și patria maghiară pentru ei“.

Ce naiv, și ce ridicol!

Sibiu, 17 Ianuarie n.

Protestul naționalităților a mai fost publicat de ambe ziarele românești, de *Branik* și *Zastava* (sărbesti), de *Nar. Noviny*, slovac și de ziarele Sașilor: *Sieb. D. Tageblatt* din Sibiu și *Kronstädter Zeitung* din Brașov. Cest din urmă, organul *Sașilor verzi*, fi premito a introduce scurtă, dar' semnificativă, care ne surprinde, când vine tocmai din partea Sașilor verzi.

Crisa ministerială din România, provocată prin abdicarea dlui *Djuvara*, ministrul justiției, nu s'a rezolvat încă nici acum. Tractările pentru-ca dl *Djuvara* să-și retragă demisia continuă.

Anul-Nou în București.

La curtea regală a României, Anul-Nou s'a sărbătorit și de astă-dată cu obișnuita pompă.

La orele 10 M. Sa Regele a asistat la serviciul divin oficiat la Metropoli.

Eșind din biserică M. Sa a fost întîmpinat de garda de onoare, căreia l'a adresat tradiționala urare: „*la mulți ani*“. Tropa a răspuns cu strigăte de „*ură!*“

După aceasta Regele, urmat de statul-major a mers în apartamentele Metropolitului-primat, unde a primit *felicitările* demnitarilor țerei: Metropolitul-Primat, președintele consiliului de miniștri, președinții camerelor parlamentului și președintele înaltei curți de casație.

La urările ce l'a adresat, Regele a răspuns cu următoarele cuvinte:

„*Urările călduroase ce îmi aduceți astăzi, le primesc cu atât mai vie recunoștință și bucurie, cu cât, în anul care s'a încheiat, feara întreagă mi-a dovedit cu dor de inimă cât de adânc ea împărtășește bucuriile și grijile mele*.

Am trecut împreună prin multe încercări, cari s'au întins și asupra holdelor noastre, lovind într'un mod simțitor agricultura și comerțul; însă, mai ales în vremuri grele, n'am perdut nădejdea în Dumnezeu și am fost condus numai de fînta de a asigura viitorul României, căreia trebuie meincetat să închinăm toate puterile noastre.

Întărit prin iubirea poporului, priveșc cu încredere în anul care începe, rugînd cerul să ne apere de necazuri, să răspândească asupra noastră toate binefacerile și să daruiască scumpei noastre țări liniște și propășire. Cu această dorință, si reînnoind încă odată toate mulțumirile mele pentru *felicitările* atât de adânc simțite ce mi-ăți

adresat din partea bisericii și a țerei, vă urez și în numele Reginei, din fundul inimei, ani mulți și fericiți“.

Dar regal pentru țărani.

Cel mai înalt moment al sărbătorii de Anul-Nou l'a dat însă Regele Carol prin așezămîntul ce-l face și despre care vestește următoarea scrisoare adresată către președintele consiliului de miniștri.

Ei-ă scrisoarea:

Scumpul meu președinte al consiliului! În această înaltă zi a anului, inima Noastră se înalță plină de recunoștință către Atotputernicul pentru scăparea zilelor Scumpului Nostru Nepot, și către credinciosul și iubitul Nostru popor, care în zile de primejdie, Ne-a înconjurat cu o dragoste ce nu o vom uita nici-odată.

Spre vrednică amintire a acestor sentimente, vom înființa pe moșia Noastră Slobozia-Zorleni, din județul Tutova, un orfelinat agricol, unde se vor crește cu îngrijire 30 de orfani săraci, aleși din clasele muncitoare și din fii de militari, spre-a-i pregăti la viața agricolă, prin practică și prin dobîndirea cunoștințelor necesare unui țăran bun gospodar.

Acest așezămînt va purta numele de „Orfelinatul agricol „Ferdinand“, care se va deschide chiar în anul acesta.

Nădejduiesc că buna pildă ce vor da acesti băieți, după-ce vor eși din orfelinat, va contribui într'u câtva la ridicarea nivelului moral și material al muncitorilor de pămînt, cari sînt razimul țerei pentru viitor, după-cum au fost mîntuirea ei în trecut.

Dacă această speranță se va împline, mulțumirea noastră sufletească va fi nemărginită, căci rîmna de a întări temelile statului român și de a asigura viitorul seu, este cea mai înaltă și singura Noastră ambițiune.

Primește, scumpul meu președinte al consiliului, încredințarea sentimentelor de înaltă stimă ce-ți păstrezi

București, 1 Ianuarie 1898.

Carol.

„In Ungaria“.

— Studiu politic —

de

Baron Iehan de Witte.

(Urmare).

II.

Ungarii aveau interes de a vota această prorogare fără întărire în împrejurările actuale, și totuși, în afară de partidul revoluționar care așteaptă o ocazie favorabilă spre a relncepe opera avortată în 1849, mulți Maghiari găsesc că *Dualismul* tot nu le-a făcut partea ce li-se cuvine. Ei se plîng, că limba germană a rămas obligatorie în armată. Lor nu le ajunge de a ave parlamentul lor, ministerele lor, drapelul lor, monetele lor, etc.: ci aspirînd, la o independență desăvîrșită, rămînînd însă fideli dinastiei, ei reclamă o armată națională, un regim vamal special și o reprezentățiune diplomatică distinctă.

În fuadul inimei însă, ei ar voi mai mult decât atât. Ungaria, după-ce s'a sustras tutelei austriace, după-ce a primit să împărtășească cu ea supremația în imperiu, visează acum a se substitui stăpînei sale de odinioară și a domni de aci înainte singură în imperiu care ar fi se devină pur maghiar. Ea va jertfi cu dragă inimă Viena și cele mai frumoase provincii ale Austriei, la cari rîvnește Germania, spre a face ca astfel capitala Habsburgilor să fie transportată dela Viena la Budapesta, — precum propunea publicistul *Genz* pe la 1806, și precum d. de *Bismark* a repetat-o de atunci, — și se poată a se mări pe socoteala provinciilor balcanice, pe cari Maghiarii le consideră, mai mult sau mai puțin pe față, ca vechi dependințe provisor detașate dela Coroana apostolică și cari, mai curînd sau mai tîrziu, vor trebui să revină la ea.

Astfel se explică și prietenia însinuată a Maghiarilor pentru rubedenia lor dela Bos-

Dar dacă trebuie să lăudăm patriotismul Maghiarilor și respectul pe care îl au pentru tradițiile naționale, nu putem decât să blăămăm fala lor excesivă și intoleranța lor ce le face să refuze altora drepturi, pe cari ei le reclamasă cu atâta energie pentru sine. „Poporul meu va muri de fala”, zicea odată marele *Sáscsenyi*, fondatorul navigației pe Dunăre, care devenise nebulă de durere, vâzând că compatrioții sei se aruncă în revolu-

Dualismul fu salutat la origina sa de scriitorii francezi, ca o operă liberală „punctul de plecare al unei transformări, care nu, putea să se împlinească cu o singură lovitură și ca un angajament solemn către toate populațiile imperiului. Era din contră o operă egoistă, care împărțea monarhia între Germani și Unguri în detrimentul celorlalte naționalități. Cei interesați nu se înșelau; și mai multe luni înainte ca opera să fie împlinită, *Palacky*, marele istoric ceh declară că acest „partaj n'ar fi decât o centralizare dublă, adică o agravare a despotismului și a neegalității pentru tot ce nu era ungar nici german. În loc de o mașină de presiune ar fi o două*.

Un oare-care grad de libertate se află în fiecare constituție de stat: gradul cel mai înalt în nici una.

Gendarmii — executori de
dare. Zilele trecute înregistrăm acest
nou fenomen al „liberalismului“ ungur-
resc. Pe semne, fenomenul a deveni-
t acum *sistem*, căci apare nu odată, ci me-
reu. Casul cel mai nou s'a întâmplat în
comuna *Bagamér* din *Bihor*. Încercăm

— *Cornelius Herz*, veinic rătăcitoru erou al Panamei, a ridicat față de statul francez o pretenție de 5 milioane dolari, desdunare pentru încercarea ce a făcut Franța de a-l aresta în Anglia.

— *Tribunatul din Odessa* a judecat la internare în mănăstire pe fanaticul șef al sectei celor-zece îngroapă de vii.

— În *Zombor* s'au aflat într-o vie mai multe anticități de preț.

— La *Viena* a falat firma jidovească *Beer și Teich*, lăsând 150.000 fl. pasive.

— *Curtea cu jurați din Viena* a achitat pe un anumit *Lipka*, în etate de 76 ani, acuzat că a voit să-și împuște ginerele; achitarea s'a făcut pe motiv, că acuzatul s'a aflat în *legitimă apărare*.

— *Generalul Soussier*, șeful statului-major francez, a trecut de bunăvoie la pensie.

— În *Gyöngyös* băntue tare tifusul; toate școlile sunt închise.

— *Armata rusească* a predat regelui *Menelik* o prețioasă sabie de lux, cumpărată din colecte; pe o parte a sabiei e scris în rusește: „*Fii sănătos, eroul*”, pe alta în limba abisiniană: „*Nu te dăruiești niciodată*!”

— În *Savoya*, stul *Darlin* a fost grozav pustiit de foc; *treiseci și opt* de oameni au căzut jertfă flăcărilor.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Sfârșitul anului 1897 în Blaj.

— A III-a serată literară. —

— 14 Ian. n.

Aievea, noi oamenii sîntem cea mai curioasă dintre făpturile de pe pământ. Se așteaptă un an — rîdem și ne petrecem, — se începe altul, — parte plin de miserie și neajunsuri, — ear' rîdem și ne veselim, — cu toate că ținînd seamă de împrejurare, s'întîmîndă două casurile îmbătrîniți mai mult și ne apropiem, — hipocrită de groapa deschisă, — ar trebui să fim mai serioși. Dar' vorba cântecului: în groapă vom tot tăcea și vom petrece în liniște! pînă avem timp... fie.

Și de data aceasta harnica noastră Reuniune de femei, n'a lăsat să treacă ocaziunea fără de a nu se exploata, făcîndu-ne nouă plăcere, ear' ei câștig.

A III-a serată, aranjată de astă-dată în sala hotelului „Univers”, a fost pe cît de variată și interesantă, pe atît de bine succasă. Eată programul:

1. „Din datinile populare”, disert. de d-na *Corn. Deac*.

2. „Pe mare”, piano, exec. de d-ra *Elena Muntean*.

3. Fragment din „Dama cu Camelii”, decl. de d-ra *G. Moldovan*.

4. „Natura e adormită”, voce și piano, și „Te iubesc”, exec. de d-ra *Netti Vancea*, acomp. *E. Muntean*.

5. „Reverie Russe” și „Au Printemps”, piano, exec. de d-ra *Valeria Uilăcan*.

6. „Cînd luna în Mai”, voce și piano, exec. de d-ra *Valeria Vancea* și *Muntean*.

7. „Putpuria românească”, piano, de d-ra *V. Uilăcan*.

8. Fantasia din „Robert Dracul”, piano, exec. pe patru mâini de d-ra *Horstensia Groze* și *Elena Muntean*.

În disertația sa d-na *Cornelia Deac* ne-a desvîlit, cu mult spirit, câteva date interesante de ale Românilor bihoreni, special de pe la munți, intercalînd o mulțime de poezii populare din părțile acelea. Disertația a fost ascultată cu viu interes și mult aplaudată la sfîrșit.

Prestațiunile musicale ale d-relor *Elena Muntean*, *Valeria Uilăcan* și *Horstensia Groze* merită totă lauda și considerațiunea; special d-ra *Uilăcan*, executînd excelentul putpuria a lui *Murșan*, — atît de măiestrit și armonios alcătuit, — prin jocul seu ușor și plin de sentiment, desvîlind ascultătorilor tesaurii frumoaselor doine și cîntări românești, a fascinat pe ascultători, cari au felicitat-o viu. Tot atât de bine și-au jucat piesele și d-șoarele *Muntean* și *Groze*, dovîdind multă dexteritate mai cu seamă în *Fantasia*, după sfîrșitul căreia au fost rugate să mai cînte.

La tot cazul însă, declararea fragmentului din *Dama cu Camelii* a fost punctul de forță al întregii serate.

Poesia grea și lungă a fost atît de excelent predată de d-șoara *Silvia Moldovan*, cît nu se poate spune. Presentarea d-sale, ținută și special modulațiunile vocii au contribuit mult la succesul sen.

De d-șoara *Netti Vancea* am putut să nu mai spunem nici un cuvînt. D-sa e cunoscută deja ca cîntăreață cu mult talent. În „Tribuna” nu odăta s'a pomenit de frumoasa și puternică-i voce. Și dacă voia spune ceva, e să amintesc, că și de data asta s'a achitat mai pe sus de ori-ce laudă de rolul seu, cîntînd precis și cu mult sentiment.

Sîntem mîndri de prestațiunile damelor noastre, și am dori ca mai adesea să avem ocazie a gusta astfel de plăceri.

După serată s'au jucat jocuri sociale pînă ce anul vechiu a trecut în vecinicie alăturarea de miile de mult apuse și vesel și sburdalnic s'a ăvit anul nou ca un vestitor de bine și fericire!

Rap

Anul-Nou în Brașov.

— Petrecerea din preseara Anului-Nou, a „Reuniunii femeilor române din Brașov și Săcele”. —

Brașov, 2 Ian. v. 1898.

Sînt frumoase și înălțătoare, acele momente din viața unei națiuni, în cari se îngroapă, nu cu plînsuri și bocete, și cu voce bună, în sunet de trîmbițe și de iubire, un an plin de pete negre, asupra căruia apăsă o negură de jale, și se deschide un an nou, cu un decurs dubiu, promițtor însă, căci spiritele încep deja să se împace și unite fiind terulul pierdut se poate recăștiga, în mînia și necazul asupritorului.

Un astfel de moment a fost petrecerea din preseara Anului-Nou, aranjată de Reuniunea femeilor române pentru ajutorarea văduvelor sărace din Brașov și Săcele.

Seara de Silvestru, publicul brașovean și-a petrecut în frumoasa sală dela „Redută”, pentru-ca succesul acestei seri să fie întru toată la chemarea sa.

La ușa principală a antreului, erau postați doi tineri, îmbrăcați în haine naționale, închini cu lat tricolor. Seara principală îmbrăcată cu gust în brad și tricolor, făcea o impresie de vigoare și putere. În sala dichisită cu fel și fel de ghirlande, mișua din abundență un public numeros; cu deosebire coroaana damelor și a d-șoarelor era completă; n'au întîrziat gîngășele viorele și trandafiri dela poalele bătrînei noastre „Tîmpe”, să-și dea sucursul lor.

Șire multe mi-ar trebui ca să înșir numele tuturor acelor grațioase doamne și d-șoare care se participară.

Cavalerii încă fură destul de bine reprezentați; e de notat, că corpul ofiteresc al garnisoanei din loc a participat întru un număr distins, în frunte cu dl general *Fedra* și cu cele mai pregnante notabilități a garnisoanei.

Deodată sala se întunecă. Rar... sîniștru, cu o voce plîngătoare, ca eșită din adîncul unui suflet ce se pocăște, sună un clopot cu tonul lui pronunțat, orele 12; lumea asculta în adîncă tăcere și cortina se ridică încet; în virful unor trepte, anul vechiu cu o barbă albă, cu părul albit stetea gînditor. Niște perdele se dateră în laturi, și cele patru anotimpuri apărură, se apropiară de bătrîn, iarna îl primse de barbă și-l scutură, bătrînul ridicînd ochii spîriați, se coborî pe trepte în jos, unde moartea îi curmă existența; iarna aruncă bulgări de zăpadă, vara spicuri de grâu, primăvara viorele, ear' toamna foi de viță, pe bătrînul mort.

O cortină de nori se ridică și anul nou apărî în toată splendoarea, înconjurat de șese genii. Calcă maiestros, ținînd în mîna o foaie de palmier; o mulțime de d-șoare și cavaleri îmbrăcați național încinseră o horă împrejurul lui încîntătorului tablou la sunetul muzicii unor lăutari.

Cortina căzî, zeci de aplauze rîsplătiră producția ce a încîntat atît de mult pe curioșii spectatori.

D-șoarele cari reprezentară cu atît succes tabloul vibrant fură următoarele:

Anul-Nou, d-șoara *Valeria Braniște*; cele patru anotimpuri, d-șoarele: *Stelina Bîdu*, *Dorica Pușcariu*, *Valeria Găvruc* și *Elena Cernea*; genii au fost d-șoarele: *Veturia* și *Virginia Braniște*, *Maria Muntean*, *Ileana Dămian*, *Iustina Găvruc* și *Aneta Mocan*.

După producție urmă o pauză, apoi dansul continuă, parcă mai vial, mai îmbucurător ca pînă acum.

INVITĂRI.

Producțiune în Blaj.

Primim următoarele invitări: Reuniunea femeilor române gr-cat din *Blaj*, invită la producțiunea teatrală, ce o va aranja în favo- rul seu, Sîmbătă, în 22 Ianuarie st. n. 1898. în sala hotelului „Univers”. Începutul la 8 ore seara. Prețurile de intrare: Loc. I. 80 cr.; loc. II. 60 cr.; loc. III. 40 cr.; pentru studenți 20 cr. Bilete de intrare se vînd la „Reuniunea de Consum”, ear' seara la casă. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită.

Programa: „Ua secret”. Farsă în 4 acte, de R. Kneisel, trad. de Zotti Hodoș. Persoanele: Ioan Milescu, consilier; dl Șofron Stan. Rozs, soția sa: d-șoara Elena Sîntion. Valeria, nepoata Rozsi: d-șoara Georgina Bucșa. Vasile Scarlat, doctor în științele naturale: dl Ioan Rațiu. Marta, soția sa, nepoata lui Milescu: d-na Măria Muntean. Liviu Valean, prima balerină: d-șoara Aurelia Barțiu. Alexandru Zorici, locotenent la Reșiori; dl Liviu Bîtea. Cornel Haralampie, funcționar: dl Victor Muntean. Jean, servitor: dl Adrian Forcă. Măriuca, servitoare. Acțiunea se petrece la băi în timpul de față.

Din Gurahont.

Inteligenta română din Gurahont și jur invită la concertul ămpenat cu dans ce se va aranja în Gurahont, la ospetăria „Hungaria”, în 17/28 Ianuarie 1898. Începutul precis la 9 ore seara. Prețul de intrare; de persoană 1 fl., de familie 2 fl. Venitul desti-

nat în scop filantropic. Suprasolvirile se vor cuita cu mulțumită în public, ear' ofertele marinimoase se se trimită la adresa casaru- lui în Gurahont. În pauză se vor executa jocurile naționale „Călușorul” și „Bătută”.

Programul concertului: „Motto”, cuar- tet de Vidu. „Bobocole și inele”, quartet de Vidu. „Serenadă”, quartet de Porumbescu. „Sărba”, cor mixt de V. Magdu. „Brîul popilor”, sextet de Musicescu. „Nușca”, sextet, cîvinte de Vioara Magdu, muzică de Val- riu Magdu, executate toate de corul in- teligenței române.

Bal în Alba-Iulia.

Inteligenta română din Alba-Iulia și jur invită la balul ce se va aranja Duminecă, în 23 Ianuarie 1898 st. n., la hotelul „Hungaria”. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 1 fl., de familie de 3 persoane 2 fl., de familie de peste 3 persoane 3 fl. Venitul curat e destinat pentru ambele școale române din Alba-Iulia. Alexandru Velican, avocat, președinte. Iosif Roman, casar. Iuliu Roșca, controlor. Comitetul aranjator: Dr. Alexandru Fodor, medic. Petru S. Cîrlea, comerciant. Iosif Cîrlea, proprietar. Ioachim Totoianu, teol. abs. Valeriu Velican, comptabil. Clement Boeriu, subcomptabil. Iacob Popa teol. abs. st. în drept. Victor Pop, st. în drept. George Micelariu, student în drept. Camil Velican, student în drept. Enea Pop Bota, teol. abs. Candin Suciu teol. abs. Rubin Pațuța, Victor Gerasim, Aurel Gerasim, Aurel Sava, Aurel Danielo, Ioan Moldovan, studenți în drept. Suprasolvirile se primesc cu mul- ținută și se vor cuita pe cale ziaristică.

Mai nou

Procedură necinstită.

Cîteva ziare din Budapesta publică în nrul lor de ieri un pretins proces verbal al ședinței comitetului naționalității, ținută în Budapesta. Sau că acest proces verbal e o falsificație sau că e autentic. În cazul din urmă zările maghiare au ajuns pe cale necinstită în posesiunea lui, poate frîgînd de nou scrisori. La ori-ce cas procedura aceasta e necinstită.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

„Foaia pentru toți”, nr. 1 din 4 Ianuarie 1898, are următorul cuprins: În Ianua- rie, poezie de G. Demetrescu-Mugur. — Un păhar dulce, poezie de Alexandru Șonțu. — Despre buna educație și bunele manieri. — Bijuterie vie. — Glumă. — Din poveste, ba- ladă de Florian I. Băcescu. — Împăratul și pielarul, trad. din limba maghiară de Octavian Popa, student. — Instrumentele de muzică. — Îngrijirea chibetilor din „Revue Suisse dd Photographie”. — Din carnetul unui ma- tematician. — De ce mi-e dor, poezie de Const. P. Georgescu. — Poezie și prosă de D. Teleor. — Glumă. — Cronica agricolă de C. C. Dăculescu. — Snaovă de Neao. — Maxime musicale de Robert Schumann. — În primăvară, poezie de Traian Mihaile. — O chestiune vitală. Problema naufragiaților de Tomtit. — Diferite cogitari: după traducerea lui Bourdeau. — Luminat a giorno, comu- nicat de Dem. D. Stoensescu. — Cogetări și maxime. — Glume. — Care e omorîtorul? roman de Alphonse Moureaux, trad. de I. S. Spartali (urnare). — Problemă de igienă pu- blică de L. V. — Curiosități matematice, pa- radoxe de Iason. — Dervişul, hoțul și diavolul, poveste indiană. — Transformarea unei sticle de lampă într-o mașină electrică, tradusă de Bere Eftim. — Rețete și sfaturi de R. — Bu- cătărie. — Noutăți. — Jocuri și petreceri (enigmă). — Ghicitori. — Tribuna tinerimei. — Deslegarea unor ghicitori. — Posta redac- ției. — Informațiile foi.

Conferențe la Ateneul român.

Eată prima serie a conferențelor, cari se vor ținî anul acesta la *Ateneul român*:

Duminecă, 11 și 18 Ian. 9 ore seara, dl D. Onciul: *Originea statelor române* (conti- nuativ).

Joi, 22 Ianuarie, 9 ore seara, dl J. ues Brun: *România legendară și istorică* (Sonneti frațaiși).

Duminecă, 25 Ianuarie, 9 ore seara, dl I. Bogdan: *Luptele Românilor cu Turcii pînă la Mihailu-Viteazul*.

Joi, 29 Ianuarie, 9 ore seara, dl I. Bog- dan: *Cultura veche română*.

Duminecă, 1 Februarie, 9 ore seara, dl N. Iorga: *Luptele Românilor cu Turcii dela Mihailu-Viteazul încoace*.

Joi, 5 Februarie, 9 ore seara, dl N. Iorga: *Cultura română în epoca fanariotilor*.

Duminecă, 8 Februarie, 9 ore seara dl C. Adamescu: *Epoca reglementară din punctul de vedere politic și cultural*.

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA”.

Cu 1 Ianuarie 1898 v. încep noue abonamente lunare, cuar- tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sînt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamen- telor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fao prin mandate postale și numai pentru un timp, oare începe ou prima și se termină ou ultima lunii, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.

Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.

Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo- nenți, oa adresele se fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sînt ru- gați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în oare li-s'a trimis „Tribuna” pînă acum.

Administrațiunea.

Bibliografie.

VOCI DIN PRESĂ

despre

CASTELUL DIN CARPAȚI.

Unirea.

„Castelul din Carpați” e unul dintre cele mai noue romane ale lui Verne, care a și fost premiat de *Academia franceză*. Acțiunea se petrece la poalele Carpaților sud- icii ai Transilvaniei, și persoanele sînt tot Români din satul *Mătești* și împrejurime.

E destul, dacă amintim, că și în ro- manul acesta năsuința lui tînde a împuneu folositorul cu frumosul, și pe cînd face intriga romanului, ne arată cu o cale progresele științei. Și chiar pentru ten- dența aceasta scrierile lui le poate ceti oricine, special tinerilor le sînt mult de re- omandat; de altcum se și dau ca premii Ce privește traducerea, dl Onișor a scris în o frumoasă și curată limbă.

Executarea tehnică în privința frum- seței și a curățeniei tiparului face onoare societății „Tipografia” din Sibiu.

Familia.

„Jules Verne în românește. Cine nu cunoaște pe Jules Verne, distinsul scriitor fran- cez, care în formă de roman a tratat atâtea chestii de știință?

Anunțăm dar' cu plăcere, că așele tre- cute a eșit la Sibiu, în traducere românească unul din cele mai interesante romanuri ale lui.

Interesant, pentru-că se petrece în Tran- silvania între Români. Astfel de traduceri în adevăr umplu un gol în literatură, nu ca efemerele și rău tradusele romane ce apar din cînd în cînd în limba noastră.”

Sosii în Sibiu.

În 17 Ianuarie n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Dr. Hess, medic din Slimic; E. Hersényi, protopretor din Făgăraș; Wollmann, oficial din Arad; Knithner, antreprenor din Budapesta; D-na Leibovitz, privatieră din Iași; I. Katto, fotograf din Cluj; Max. Porjesz, voiajior din Bichi- Ciaba; J. Jusztus, voiajior din Budapesta; Kauntz, din Cluj; Strauss, din Frankfurt; I. Winkler din Aiud; Weinbacher, L. Kohn din Viena; Balogh, A. Adler, Max. Fischer din Budapesta; Hansenblas din Brașov; E. Blümel, A. Tsepper, V. Spitz, W. Breuer din Viena, comercianți

Hotel „Meltzer”: Maria Comșa din Sîlște, Susanna Graef, Mina Kaprini din Deva, Catarina Ba- inth din Apad, d-na Fabian din M.-St.-Benedic, pri- vatieră; I. Goban, oficial din București; A. Birkenthal, inginer din Sărata; I. Barmes, proprietar din Iacoben; W. Kepp, capelan din Șeica-mică; F. Sift, notar din Sura-mare; d-na Fabian, privatieră; I. Auner, econom din Cincu-mic.

Hotel „Neurehrer”: L. Strauss, privatier din Hunedoara; E. Durst, voiajior din Württemberg.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Marți, 18 Ian. n.

Der Waldmeister.

Operetă în 3 acte, de Strauss.

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Ian. n. 1898.

Sămînțe	Calitatea per sac.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per sac.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grâu						
Bănățesc vechiu	75	—	—	76	—	—
Grâu dela Tisa	75	12.40	12.50	76	12.60	12.65
Grâu „Pesta”	75	12.35	12.45	76	12.55	12.60
Grâu de Alba-Ieg.	75	12.45	12.55	76	12.65	12.70
„Bacia	75	—	—	76	—	—
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—	—

Sămînțe, vechi ori noue	Scm	Qualitatea por. Hec.	Prețul pe 100 chilogr.	
			dela	pînă
Șecară		70-72	8.65	8.70
Ora	de mîncă	60-62	6.20	6.50
"	de vînzare	63-64	6.70	7.40
Ovăș	de bere	64-66	8	9.50
Cucurus (porumb)	„	63-64	6.80	6.65
"	de sîcîș	—	5.20	5.26
Motu	—	—	5.10	5.16
Hrișcă	—	—	18	18.50
"	—	—	4.80	5.10

Grâu	Sept.-Oct.	Calitatea	Prețul per 100 chilogr.
pe sac			
„	Sept.-Oct.	11.92	11.98
Cucurus	Main.-Iun.	5.29	5.81
Ovăș	Iulie-Aug.	6.88	6.85
„	Sept.-Oct.	—	—

Produse diverse	Calitat	Prețul	dela	pînă
Săm. de trif.	Lucernă ungurească			
"	roșie			
Oleu de rap.	rafinat			
Uns. de porc	dela Pesta	52 50	53 50	
"	dela țeară			
Silăuică	svîntă			
"	afumată	54.	55.	
Sîn.				
France				
Lăutar	slavon, nou			
"	bănățesc			
Miere	brută			
"	galbină străcurată			
Ceară	de Rosenau			

Cursul pieței din Sibiu.

Din 17 Ian. n. 1897.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.46	vînd 9.51
Lire turcești	—	10.60	10.65
1/2 Imperiali	—	9.80	9.85
Buble rusești 100 a	—	126.0	127.25
Galbeni	—	5.62	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.43	9.53
„	(rusești)	—	—

Bursa de Budapesta.

Din 15 Ianuarie n. 1897.

„RACOTANA“,
CASSĂ DE CREDIT ȘI DE ECONOMII ÎN ȘEICA-MARE.

Convocare.

Domnii acționari prin aceasta se invită conform §. 19 din statute la

a II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Șeica-mare la 14 Februarie st. n. 1898, la 10 ore înainte de amiază, în școala română.

OBIECTELE:

1. Raportul direcțiunii, bilanțul anului 1897, raportul comitetului de supraveghere și propunerile acestora.
2. Stabilirea bilanțului și distribuirea profitului curat.
3. Regularea salariilor funcționarilor.
4. Fixarea intereselor după depuneri.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunarea generală în sensul §. 22 al statutelor, sunt rugați a-și depune acțiunile eventual dovezile de plenipotență la cassă până la 9 ore înainte de începerea adunării generale.

Șeica-mare, 12 Ianuarie 1898.

[281] 1-2

Direcțiunea.

Activ.		Bilanțul pro 1897.		Pasiv.	
Cassa în numerar	518 66	Capital social:			
Cambii de bancă	10168 44	400 acții a fl. 50	20000	—	
Credite personale	27189 50	Fondul de rezervă al acționarilor	1240	—	
Spese de fondare	277—	Fondul pentru scopuri culturale	100	—	
după amortisare de	77—	Depuneri spre fructificare	12590 60		
Mobilier	254—	Cambii reescomptate	4604		
după amortisare de	26—	Interese anticipate pro 1898	754 81		
Diverse conturi debitoare	229 83	Profit curat	1548 02		
Capital nesolvit din emisiunea a II-a	2298				
	40831 93				40831 93

Debit.		Contul de profituri și pierderi.		Credit.	
Interese pentru depuneri spre fructificare	488.73	Interese dela cred. personale	1826 56		
Interese pentru ratele din emisiunea a II-a	184.21	Interese dela cambii escompt.	298.78	2125 84	
Salare	320—	Interese de întârziere, compet. și proviziuni		852 38	
Imprimare, material de birou etc.	158.75				
Contribuțiuni	189.34				
Competența de timbre	40.62				
Amortisare din spesele de fond.	77—				
idem din mobiliare	26—				
Profit curat					2977 67
	2977 67				2977 67

Șeica-mare, în 31 Decembrie 1897.

Racotia m. p.,
director.

Popescu m. p.,
membru al direcț.

Varga m. p.,
membru al direcțiunii.

Deac m. p.,
membru al direcțiunii.

Nartea I. m. p.,
membru al direcț.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Șeica-mare, în 12 Ianuarie 1898.

Vintilă m. p.

Ioan Dordea m. p.

Nicolae Vintilă m. p.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicizie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Concurs.

Postul de contabil la institutul de credit și economii „Sălăgiana“ cu sediul în Jibou (Zsibő) devenind vacant, pentru completarea aceluia prin aceste se escrie concurs. Doritorii de a dobândi acest post împreună cu un salariu anual de 800 fl. au să-și înainteze recuzile provăzute cu documentele necesare subscrisului director executiv cel mult până în 28 Ianuarie n. a. o. Alesul va avea să-și ocupe postul în 10 Febr. n. 1898, având de a depune o cauciune în număr egală lefei sale. Pentru orientare se notează, că alesul numai după un an de probă se va finaliza; când apoi în 2 ani succesivi va primi câte 50 fl. adaosament și tantieme provăzută în statute.

[158] 3-3

Vasiliu Mica,

director executiv.

Concurs.

La „Doina“, institut de credit societate pe acțiuni în Câmpeni (Topánfalva) este de a se ocupa postul de contabil, pe lângă următoarele condiții:

1. Acest post este dotat cu leaflă anuală de 500 fl., rețut anual de cuartir de 60 fl. v. a. și tantieme statutară.
2. Postul de contabil pentru primul an se va ocupa numai provisor, după expirarea primului an alesul va fi întărit în mod definitiv.

Cei-ce doresc de a ocupa acest post au de a-și înainta suplicile provăzute cu testimoniile despre calificația recerută și despre eventuala praxă la susnumitul institut de credit cel mult în 15 zile socotite dela publicarea acestui concurs.

Câmpeni, în 30 Decembrie 1897.

[214] 2-3

Direcțiunea.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor

săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de vineri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înțințarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brode,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Declarațiune publică!

Subscrisul institut artistic pentru portrete, pentru a preveni neplăcutele abuzuri ale pictorilor și excelenți artiști de portrete și spre a-și pute ocupa și mai departe a hotărât a abzie pe un timp scurt și numai până la revocare a resigna de orice folos sau câștig.

Noi lăfăm

— pentru numai 7 fl. 50 cr. —

ceea-ce constituie numai jumătate din spesele reale de efectuare

un portret în mărime naturală

(bust)

în rame admirabile, elegante, stil baroc, negru-aurit,

a cărui valoare reală e de cel puțin 40 fl.

Cine dară dorește să comandeze portretul seu, ori al soției, copiilor, părinților, rudenilor, ori al altor iubiți ai sei, chiar și al rudenilor și amicilor de mult repotați, nu are decât să trimită fotografia aceluia, nu împoartă în ce poziție, și în 14 zile primește un portret, de care de sigur va fi surprins și răpit.

Cuția la portret se va socoti în prețul cumpărării. Comanda la care se adaugă fotografia, ce se va retrimite neatinsă dimpreună cu portretul, se primește numai până la revocare pe lângă prețul de mai sus trimis înainte ori cu rambursă, la

„Kosmos“,

institut artistic de portrete, Viena, Mariahilferstrasse 116.

Pentru executarea cea mai excelentă, conștiențioasă și pentru asemenea cea mai fidelă a portretului cu originalul se dă garanție.

Mulțime de scrisori de recunoștință și mulțumită stau deschise spre privire ori-cui.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calindarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografie“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Calindarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și poplul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Olteneii din Iași“, „Rostiri, zicături, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidanii și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă să fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Revașul nostru“, cronica întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șulufiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termene“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — Tîrgurile din Ungaria și Transilvania. — Tîrgurile din Bucovina. — Tîrgurile (băciurile) principale din România. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

La Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

să afli de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adecă considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.